

Р Е Ш Е Н И Е

№ 268

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 14 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №252 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ - София против решение №165 от 18.07.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №200 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено НП №1991/07.01.2011 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - София, издадено срещу В.Н.К. ***, като за същото нарушение - по чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а“ от Закона за пътищата (ЗП) (ред. към 07.12.2010 г.), размерът на наложеното на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП административно наказание „глоба“ е намален от 2 000 (две хиляди) лв. на 300 (триста) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Радомир е неправилно, поради допуснато нарушение на материалния закон. На това основание от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като остави в сила процесното наказателно постановление в първоначалния му вид - с наложеното административното наказание в първоначалния му размер.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание. Представява се от ю.к. Г**.. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата В.К.*** не се явява, представлява се от адв. М.***. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на районния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е възприел фактическите обстоятелства по делото посредством данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях и след техния анализ от фактическа страна е установено че на 07.12.2010 г. В.К.***, като водач на ППС - влекач с полуремарке (съчленено ППС с пет оси), осъществява движение на тежко (претоварено) ППС, без издадено за това разрешение от администрацията управляваща пътя. Нарушението е установено от служители на мобилна група към Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ към Агенция „Пътна инфраструктура“, като измерването на натоварването на осите и общата маса е извършено с техническо средство - електронна везна. Нарушението е обективизирано в АУАН, във основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съд е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване правилата на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, от компетентни органи и в необходимата форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издадения правораздавателен акт или ограничили правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основание за отмяна. Относно размера на наложеното административно наказание първоинстанционният съд е намерил същото за несправедливо наложено над минимума предвиден в относимата санкционна правна норма, при несъобразяване с правилата за определяне на административно наказание, поради което е изменил процесното НП, като е намалил размера на глобата, с оглед смекчаващите отговорността на нарушителя обстоятелства.

Административен съд - Перник споделя позицията на първата инстанция и в този смисъл смята жалбата за неоснователна по следните съображения:

Във връзка с посоченото в жалбата законово касационно основание за атакуване на решението следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

решението на районния съд, подлежи на касационно обжалване не на основанията по чл. 209 от АПК, а на тези по чл. 348 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр 2, предл. 1 от ЗАНН.

При извършената касационна проверка не се установи наличие на основанията за отмяна на първоинстанционното решение, посочено в касационната жалба, а именно нарушения на материалния закон. Районният съдия при правилно установена фактическа обстановка е приложил правилно материалния закон, доколкото ответникът е осъществил състава на нарушение, като същото обосновано и законосъобразно е прието за извършено при смекчаващи вината обстоятелства, който факт не е отчетен от наказващия орган, поради което размерът на санкцията е намален. Неправилно е твърдението на жалбоподателя, че изцяло и само в компетентността на административнонаказващия орган (АНО) е да определи размера на наказанието, в случай че същият е в рамките предвидени за съответното нарушение. Неправилно процесуалният представител на жалбоподателя смята, че при налагане на административно наказание наказващият орган действа в условията на оперативна самостоятелност. И при установяване на действителното положение, и при определяне и налагане на съответното наказание, действията на АНО са обусловени от закона и той не разполага с никаква оперативна самостоятелност. Длъжен е да вземе правилното единствено съобразно закона решение, за всеки конкретен случай, като е необходимо наложеното наказание да се съобрази с конкретното неправомерно деяние на всеки нарушител. И преценките, които АНО прави са преценки за законосъобразност и обоснованост, поради което същите могат да бъдат контролирани от надлежните съдебни инстанции на общо основание. В това число и извършения в процесния случай контрол по спазване на правилото на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН за съобразяване на наказанието с тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и всички смекчаващи (в случая) отговорността обстоятелства, както и с имотното състояние на нарушителя. В този смисъл съдът смята за правилна и законосъобразна преценката на първата инстанция да намали размера на „глобата“ до минимума, предвиден за вмененото на жалбоподателя нарушение.

Колкото до позоваването в жалбата на последващи изменения на ЗП, предвиждащи увеличаване размера на санкцията за процесното нарушение, като обосновка за така определеният от АНО размер на наказанието, намираме същото за неправилно, тъй като ЗАНН в чл. 3, ал. 1 недвусмислено сочи, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Ал. 2 на с. чл. императивно указва и прилагането на по-благоприятната за нарушителя разпоредба, в случай на последващо изменение на съответния нормативен акт. От това следва, че щом за АНО е задължително да приложи освен времево относимия нормативен акт (включително и относно санкцията), така и по-благоприятния закон, то по никакъв начин не му е разрешено, следователно –

забранено, при определяне размера на санкцията да се обосновава с времево неотнositимата, а не на последно място и по-неблагоприятна за нарушителя нормативна разпоредба, последвала до влизане в сила на НП.

Мотивиран така и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от ЗАНН относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, настоящият касационен състав не намира основания за неговата отмяна или изменение. Поради това решението на Районен съд – Радомир, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена като неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №165 от 18.07.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №200 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено НП №1991/07.01.2011 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – София, издадено срещу В.Н.К. ***, като за същото нарушение – по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП (ред. към 07.12.2010 г.), размерът на наложеното на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП административно наказание „глоба“ е намален от 2 000 (две хиляди) лв. на 300 (триста) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/